

Nr 225.

Av herr **Lindhagen**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till lag om arbetstidens begränsning.

Med anledning av propositionen med förslag till lag om arbetstidens begränsning har från en arbetare vid Alby karbidfabrik till undertecknad gjorts följande framställning:

»Vid karbidfabriken här i Alby går det med inskränkt drift viss del av året på grund av vattenbrist i Ljungan. Då blir det permitteringar och avsked och då händer det jämt, att yngre arbetare, som blott varit anställda några månader, kunna få stanna kvar i arbetet, och äldre arbetare, som varit anställda i flera år, kunna få permission på obestämd tid. Detta anser jag vara orättvist. Permitteringen bör gå i tur och ordning efter anställningstidens längd, oavsett om personen i fråga är ungtkarl eller ej. På grund därav anhåller jag, att Ni ville motionera i riksdagen att i samband med åtta-timmarslagstiftningen måtte bestämmas, att vid driftinställelser vid industrier avskedanden och permitteringar skola gå efter tur och ordning, som anställningstiden är lång till.»

Detta krav synes mig principiellt rättvist, om än olika meningar säkerligen kunna göra sig gällande, huruvida undantag därifrån i regel eller i åtminstone åtskilliga behjärtansvärda fall böra ifrågakomma, när valet står mellan en äldre anställd ungtkarl eller en yngre anställd arbetare med familj. Saken förtjänar i varje fall ett övervägande, och hemställes därför,

att riksdagen i samband med prövningen av det genom propositionen nr 247 framlagda förslag till lag om arbetstidens begränsning ville tillika taga i övervägande, huruvida i lagen kan och bör intagas föreskrift om att vid avskedande av arbetare, såsom ovan sägs, äldre anställda arbetare böra i regel lämnas företräde att få kvarstanna i arbetet framför yngre anställda arbetare.

Stockholm den 10 april 1919.

Carl Lindhagen.